

1078 121
X 712
p0005654

פנת פנת שרת

לא רק מחסנות עלויות הם שריב ורגישים מאד לתנודות במחירות הכת הממשל. החתוכות בקידות המשרד ומולתן נוצר כאשר שונות לגבי ולאוורור היא כמלא תנועתות הממשל וסמי שליחיה עם כל הנאמט סתמט שונותה על המשרד פיי הלאמת התעלה יושבת שבת עות האחרונים יוצדו המתינות שרשים מצרים קשה להניח כי גזריו יפלו להודות עם כלל כל אלה לא יחוו כדאי גורם מלישי בנחת קרי כל שכן לא יבאו ליד ונושא מוחשות - אך נפטר הוחר לנו נפס יצטרפו לחשבון.

אולם עיקר השכון עולמי של נאז בנתר ארצו ובמכירתה המעורר המשובץ פשע מלאמי אחר הלהת העלה ער, ואשר גם השרד מפת אומנים שחולו לגופ ממו וחלואת בטינות שונות של מערב אסיה ומרת אסריקה. התנועת תואה לא ילחן ימים תיבלם, היא נולדה והסתתה כחובת שלצית לעצם תחילת התעלה אותו של נאצר לשרש מלכות על פני אדמים רחבים, יש קאניס לעצמאית ארצם, יש מרבים לקבל מרות ארץ, יש מנכשים לחבנות סטטוכנות, יש גם מנכשים לסוצו נקודות מיעדן חדשות נגד הליגת הוחר המוסלמי.

אשר למצרים עצמה, גם כאן פעל העצד המסובץ שלחנ בחיפא אחר המסון כחובב ולהסיר לב אדם נפוצו חיי התמוקים. הפקר כוח שליחה נהתיסקת הציקית בשעת התחלת ער, נתיחלווי של שר, אחר התעלה, נתיחלווי, אבל שוב רדוף החרד אדם לסדר יום ותובע טיפון גדריו הנהיה ולא רק לגוריה המפס, פיטול ער, ועוד ולא בניחלת, מצבת התלמידים של מצרים תילד והמסר החקיקתי הצבאי המושח מוצן אחר לשרד הארץ, רישון חצם על פקוקתו, תלבוש על לט חרות הפנימית - תלבוש ויהו נעמק יתמם לאומם של מצרים רים מבחוז כשאין מתידיהם אותו, ציונותה הסידוק של המסות המערב כהפגנתו.

בחסכות הפנימית תואה ערד תה קיר סרכוי לגרלה של המכרת הממי הגובה באסאוא, בית המשרד התעלה רחב בין כושר, תישלל על המשרד והריבוי המחד, על אקולולית היא כה המורה עד שבוני הסכר ויהו חבת השפה המושקף, התמאסוקל, כל רק ימחוקו, אף יצדור, לגרלה של המורד החכלכלי אך בשלש פגישו של יחסלחו. עובדת יחר ה מנוצח, כי ספק את אחד משרשי טרור, כה סוף לא ארצות אחרות יוצדור המשרד המתלס במדיניותו החתוכות נאצר, אך בינתים אף המצד המיישרת לעצמו בשום פנים יצדור חכנית הסכר, אשר בת מנה את חצם המצרי כשעת מדיניות המדינה, אלא עליו לנכוח חרשים בקרית הסכר בנה יבנה - ולתימה בלבדי פיי החחלה העבודה המעשה המשיכה עצם הסכנה של האופר והתחמקות המאימת על מצרים שחבית כל עשרה רואה את תנוול וחרר למפעלו, לעצם כל מאמץ שבעולם כדי להבית יחידה הקלת המצוקה, וללוחת את המורדים לחיות לתקופה סופית.

כאן ירדה נגה להודו, כי שרשי של א מריאיר בלרבי יחדו, כי שרשי כי אין סכר, אסאוא לגבי נאצר אלא מיטמת העמולה בלבד - אכפז על הישר מסחתדתת, ולא חכנית רצינית מיעודת לביוצת - אין לה של את לסמוך. תינוח המבז החכלכלי של סכר רים וכל מרעה, המיטול של מסר נאצר בחכנית המסר, סוכייתת את החרץ.

היבויית המדיניות והמורד פיי מצרים בהסילה איסור, מעבר על אגיות הגושי אור דגל של מדינה סטויימת, את היה בטחון כי מצרים לעולם לא תעז למכור בחושש השיס, הרחיק קמת העוזה - אמנם לעצ, עתה קר לגבי ישראל, אבל פיי כל החדבר כי גם אמנת קושטא כמתי חזנה פשעית גם מעמד החברה מבחינה מצינית אין נכחים למינוע הפרת העקרן המודי של כמסר העלת סוצן פיי השלמן הלאומי של המדיניות אשר בה עוברת העלה.

חוח אומר, פיי הלאמה העכיר נאצר למעשה ליד משלח מצרים רק את סמכות החיפציל הסכני של התעלה, מסמכות מצרים לא רכשה עיי כל שום סמכות מדינית חדשה, כי את הסמכות לחתיר ולאסור מעבר אגיות בהעלת כראות פנייה הוא נשלה לעצ, מה כמה שנים לפני הלאמה, החרד דעוורת הבינלאומית מהלאמה התעלה והתשודרות חרדה לחפש תשים באו כלהובת דחיה ורק עכשו נגד כר תעולה פיי קיבל בענין זה אחרה בעוד שורה.

בין כך ובין כך גם אם לא שיהנה הלהלאמה את חרעק המבשפי של משרד חושש השיס, היא הסכה את בעיה העלה לנקודת מוקד שולמית חיות קת אליה, את השומת לב הציבור בעשרות ארצות קרובות ורחוקות, העולם בכללו תוהה עכשו, כאשר לא תהה אף פעם, על החרידה של אחד מנכסי היסוד של התחברות הימית הבינלאומית, על כל פנים אין ספק כי מעשה הלהלאמה עשה רושם קצת יותר עמוק על דעת הקהל בעולם משעשתת הפיסת, בתגלים וכי אי הענות נאצר להומנה לבוא לועידת העורר נגדו החמרות יותר וועמם ברחבי תבל - אם גם בשום פנים לא בכל חלקי תבל - משעוורתה חס מצרים את החלפת מוצעת הכסר חון, בכל זאת שאלה גדולה היא אם תתחשבויות כאלו יכריעו בקביעת עמדתו של נאצר. גם אם יבוא לוועידת הנאים מוקדמים, ואם ימסור בסדרוב, אף זה לא ישרא, ברוד, אם יחלים ללכת גם לתבא בקרי עם המשרד, פיי שה זאת לא בלי כישען ואחר, הכל את הוא עומד ונשעב הגינית כי שמור ימסור, על חושש השיס כעל בנת עיי נה, אה, אשאר, רוצים ממנו וכל מה כל הרעש נגדו ההומנה לועידה כלונדון הוא מסוים את נציגו אומרת השיס לבוא אלו לפורט סטוד או לאימפעליות ולהיווכח במו עיניהם כי צד הכל, דומק, כהרכה בהעלה המול אמה.

אלא מה נחערה אר נהרס האסון בנאצר - המהפך, הבלתי משוער, המפריד ברית - יש לדרוש מסוג ערוך כוח ממשיות או החליל עליו מרות עליונה? בענין זה ודאי נשמע משנה מסוי עצמו גיום א הבא פלינו, אך השאלה העיקרית מנופת לא אלו אלא האלה התובעים אותו לאחריות בינלאומית: אילו תביעות יציגו לו ומה ימסור מאחרות התביעות האלו? הנה שמענו כי סר דאלס אינגו בלתי החרדתי כי נאצר, יעו פנים סלמה אומרת רבות בעלות זמיות שלחחונה בתעלה, האין ביסוי זה מוכיר משנה משנת 1936 כלום לא מספרתה מיעק רא ההנהג המשתמעת מדרבים אלה, כי פעל דברן של מעצמות המערב שוחף לחן במושני יסוד של מדיניות בינלאומית? קשה להניח כי נאצר מאת ממשלת ארית, לנקום כלפי רוחן מצרים קו - לא וקא צבא - אשר יובן מצדו חיסב יובלים לעינוי מיד את ההמסד הנשקף ממנו למצרים וקר דם כל לו לעצמו, אם יש לארצות הברית, ניוטקים על הווקק ל- התמרות נמציות, פיי או יש יהינה כי אותם הנימוקים סוללים כבר את הדרך לחתי שרות חדשה.

המסרות תוצם של אנגליה וצרפת נגה תלאמת העלת סוצן שכנה במקר צד כנראה קשה לקיים מנה עליון בעצמות, הגיונים ודיעות הצבא ומשלות, אגיות המלחמה למורה הים התיכון אינם יוצאים לעת עתה מכלל הפגנה גרידה, אכן ההפגנה היא רבת לעמס שלבטיחמה למעולה צבאית, המלאומסן על כינוס ועידה בינלאומי מיה לדיון בעצם העתלה עלול להסר הב, לכתחילה נקבעו אמנם מספרות לגבי מטרות העידה, מקומה, תאריכה, הרכבת, אבל כיום אף אחד מארבעת מספרות אלה אינו תקוף איתן וכל הניסקה המכמתה של הרעיוה נהעשלה, ממשלת ארצות הברית מטיי מה יום למדיניות ולשיקול דעת פסיכה, בינתים עוברות בעתה אגיות של כל אומה לשון, מרס לישראל, לא רהיה וולא המרעה, כשחן משלי מוח את דמי המעבר לאוצר המצרי, המינהל המצרי של התעלה חולך ומת, כפי ופקדיו חבתי העתלה מוסיפים לפי עשה-למלא תפקידים חלקין בכפי שיה למדעיות, חתרשים, כל יום חר לפי מדיניות, המלוכמת אתונית וקקליש את מחץ התגובה.

לאסו של דבר ומכחינת התינו חקר הומסיון הברר לא כל כך מובן למיה רגשו בראשונה לגדון, וסאריס במידה כזו של ריחה ועצבות, הלהא מה באה אמנם במפתעי וטכני היה שחריר ביחד את אנגליה ואת צר, שתי מעצמות אלו היו השותפים העיקרים בבעולת של חרבה העתלה ולא יכלו לעבור לסדר היום על ההמק השירירות, שתיון - עם כל התבדלים שבניהן במרות וברדה - נהוגות בניסנה סהמרת התיכון והוגי רות שארית כותן לשמור על שרדית עצמותיהן, אנגליה גילחה רגישות מיר חת - אשר לכאורה חיתה חייבת לתגובות גם מצד ארצות הברית - לאומרת שניהנה לה פיי פעשה הלא כה העתלה נתקדם אמשרי לגודל זכוונת המסר במורה התיכון, שיהנה סחשבה המדינית של אנגליה ערין רואה העלת סוצן את שורק חדם העיקרי של הקיסרות, ואף אמנם גם חיום סהוזה העתלה וולית חיינית בתח, בודה הימית רוב המפרסולין; הבריטי מזה לכין רוב ארצות הקומוניולות וכמה מושבות חשוכות של האימפריה מוח, אפסרי יתר, שיקול יותר מסוכח התאממות יותר מהורה חיו מוכי חים מיד כי בעקבות הלאמה החברה לא חל שום שינוי קורוני במעמדה המדיני של העלת סוצן.

גם לפני הלהלאמה הייתה בריד מצי רים השליטה המדינית והצבאית המחמ לשת על ובס בינלאומי זה, שליטתה הבהאית הונוטה פיי סיגו אורר התע ית מהצבא הבריטי, שליטתה המדינית והעונת וקיבלת חוקק מפשי עיי המסגר חרם על ישראל, העולם כולו נוכח לדעת כי ממשלת מצרים היא הקובעת איה דגל מותר במעבר דרך העלת סוצן איה דגל אסור, פיי האיסור שהוטל על מעברן של אגיות ישראליות נקבעה העובדה היחידה כי גודל חושש השיס בהעלת סוצן תלא בשירותו לבה של ממשלת קהרה, ההלפת פועצת הבסחה משנת 1951 נגד ההמרה לשיס ישראלים שבה בימים אלה לחתיה בעמנות ובפי מדינאים, במונה היא לא רק לערעה את עובדת הודוונה של מצרים על השיר מש בהעלת אלא מכחינה מסיימת גם חרקה אוהה - כיון שלא נעשה כל מאמץ מצד המועצה או מצד המעצמות האחרות לכפות על מצרים את ביצוד החחלטה.

חברת העלת סוצן, על זכוונה התיס סורי המהולל משנת 1806 נעם כל חיותה הולשת מסועל על משח העתלה המרכב המסופה, לא הית בכוחה לעשות דבר נגד האיסור השירירתי וזה, היא קיבלה עליה למעשה את דין מרוי חת המדינות המוחלפת של השלמן המדיניות והצבאית.

אחר ההלאמה (סוף מעמד 2)

משתלל, הצהרות של העצרת גות משליטי ארצות ערב, ששורות השכם מצד מונטקבה, אשרי פוסל ביהרו, ועד אינאוים ומכוכה מנה גדולים המעבר, כל אלה היה ידיו לו כי חקט סכר אסאוא האוי וכלאו וזי על זאה הוא עתה, את הדין, הכרה זו מוכרחה לית במצוקה המורה ביותר, אכזבת של של המונח היא בנסוע על כל ש

הכרת הכשלון הזה אינה עור עדיין את נאצר בשום פנים ומ שאין כל בטחון כי היא עתידה לזיר למוסב, אדראב, היא יתלה ל בחר שאח על וככת שהר בראשה, את יצר התקשנות ללש נורם עוד יותר מסוכן לטחון, אל לשלום בכלל משאד קודם, לצ זה, היא עלולה לשמש ראשית הכל יתכן - בסמיך, מורה, אחרונה של כאן אסור להם להצדיק חמלל מסיכוי טוח קצר, ולהפך, וכמס, סכנות קרובות ותקוות, תיקיות קיימת גם סכנות לעוד לבוא, חזנות קצרי טוער, והחשבון פו ביותר, בין השאר, גיום פויה צל זה שאנו עדים לו כיום, על ה תגבורת והוספת צייב הדעינה ב בה חויטונה, מצד לכל הדעות, גישות יהיה תרומתה בעולם, אך תאורר הוה, על ישראל לחיותה כדי עמידה על נפש, בבלחותיה רבתי תכונה לגבי השיקוש בלחיה דואי לה מכל מקום לפרשן, על ה לחיוב זו לשליח רגישות לאומי צו שהפגנה באוסן, בה כש שנתרשמו ממנה ללא חשפתות גות השכנות, כן אין להחלשות חת זה הגיחת כי בעית מלחמה אלה במורה התיכון אינה נוגעת, אך למדינות האחרות הזה בלבד, והימים גרשו וגיבושי, העיקריות אגיון מבלחמה - בשום מקום מצד ומ נגד מרשחו, אין רצון זה שבלות טיה בשום פנים ירצו להחליט הפמ למנוע ותקשנות, בכל מקרה, ומ אך הרצון עצמו הוא גריד, הרכיסם כמקורם, ועשנו את היתן על על ישראל לשקוף של חשלת, לעמוד על זכויותיה, חחלת ולעורה, ולא להסתי, חחלת עברה מתוך השלום,

שום זה קשה לקבל בריצות את נירטת בן טאיר פיי גם שר החון הפו בישי שסילוב נוכח לדעת כי אין הקמת הסכר מונית את נאצר ואת שמוס זה קשה לקבל בריצות את נירטת בן טאיר פיי גם שר החון הפו בישי שסילוב נוכח לדעת כי אין הקמת הסכר מונית את נאצר ואת